

SETMANARI DE COMUNICACIÓ

DIRECTA

Abril de 2009

www.setmanaridirecta.info

SUPLEMENT
DE SANT JORDI
AMB NOVETATS
EDITORIALS

SET PREMISSES EXGAE | CATÀLEG D'EDITORIALS

MICRORELATS | ESPAI POÈTIC | RELAT ERÒTIC

llegir

pensar

actuar!

OLGA CARRERA

. EDITORIAL

A llegir, doncs

La diada de Sant Jordi és un dia bàsic per tota la indústria del llibre, de les editores a les autors, passant per les llibreteres. Com en qualsevol altre fenomen de l'actualitat, la massificació comporta banalització i, sota l'empara d'aquesta festa, s'han anat multiplicant ofertes de llibre oportunista, urgent, freqüentment caduc i d'usar i llençar. Una manera de donar feina a les autores i de greixar la indústria editorial, amb l'efecte pernicios de facilitar que propostes de major pes cultural caiguin en la marginalitat mediàtica. A les professionals i aficionades amb preocupació pel teixit cultural, ens correspon posar el nostre granet de sorra i apostar per obres que eixamplin mires, que ajudin a aprofundir en el coneixement del món contemporani i també de la història que ens ha dut fins aquí. I no tenir por d'abocar-nos en uns clàssics

que encara ens poden ensenyar moltes coses i que ens protegeixen de la tirania de l'actualitat, de la immediatesa i de la conjunturalitat.

La lectura no és l'únic mecanisme de transmissió de coneixements, però sí un dels més perfectes: la lectora pot absorbir-los al seu propi ritme, tornar enrere i viure una experiència molt més personalitzada de la que ofereixen els llenguatges audiovisuals dels canals tradicionals de comunicació. A llegir, doncs, i a aprofitar l'àmplia oferta d'editorials que, en temps de crisi i ja abans, han apostat per difondre missatges crítics per gent inquieta. Editorials amb major o menor exposició mediàtica, que projecten interès pel món que les envolta. La seva tasca no tindrà sentit sense lectures ni viabilitat sense compradors que els avalin en aquest món capitalista en què ens ha tocat viure.

7 mesures
necessàries
i urgents per
protegir i impulsar
la societat del
coneixement en
benefici de tots
i totes:

Punts de venda

BARCELONA

LES CORTS

Copisteria Facultat de Biologia UB
Copisteria Facultat de Física i Química UB
Llibreria l'Economista Facultat d'Economia UB
GRÀCIA
Cap i Cua · Torrent de l'Olla, 99
Infoespai · Plaça del Sol, 19
Taifa · Verdi, 12
Distrivinyes · Or, 8 (plaça del Diamant)
Quiosc Punt i Coma · Guillem Tell, 29

EIXAMPLE

Quiosc Manu · Nàpols-Roselló

POBLENOU

Taverna Itaca · Pallars, 230

Cus-Cus · Rambla Poblenou, 77

CLOT

La Farinera · Gran Via, 837

CSO La Revoluto · Rogent, 82

SANT ANDREU

Patapalo · Rubén Dario, 25

Bar La Lira · Coroleu, 14

Bar La Lluna · Ramón Batlle, 17

Quiosc Comerç · Plaça Comerç

Quiosc Rambla · Fabra i Puig, 10

Trèvol · Portugal, 22

NOU BARRIS

Ateneu Popular de 9 Barris · Portlligat, 11-15

Can Basté · Passeig Fabra i Puig, 274

Casal de Joves de Prosperitat · Joaquim Valls, 82

Casal de Joves de la Guineueta · Pl. ca n'Ensenya, 4

CIUTAT VELLA

AQUENI · Méndez Núñez, 1 principal

Xarxa Consum Solidari · Pl. Sant Agustí Vell, 15

El Lokal · Cera, 1 bis

La Rosa de Foc · Joaquín Costa, 34

Quiosc Colom · Rambles

Quiosc Tallers · Rambles

Quiosc Canaletes · Rambles

Quiosc Hospital · Rambles

Llibreria Medios · Valldonzella, 7

SANTS

Certrre Social de Sants · Olzinelles, 30

Espai Obert · Violant d'Hongria, 71

La Ciutat Invisible · Riego, 35

Terra d'Escudella · Premià, 20

Teteria Malea · Riego, 16

BELLATERRA

Quiosc de Ciències de la Comunicació

BERGA

Llibreria La Mafalda · Plaça Viladomat, 21

CORBERA DE LLOBREGAT

Llibreria Corbera · Pg. dels Arbres, 4

Le Centro · Andreu Cerdà, 12

CORNERA DE LLOBREGAT

El Grillo Libertario · Llinars, 44

CSO Banka Rota · Rubió i Ors, 103

CORNELLÀ DE LLOBREGAT

El Grillo Libertario · Llinars, 44

CSO Banka Rota · Rubió i Ors, 103

ESPARREQUERA

Taverna Catalana L'Esparracat · Feliu Munné, 18

ESPLUGUES DE LLOBREGAT

Quiosc Reine · Ctra. Cornellà amb Dr. Manuel Riera

Ubud Artesania · Mestre Joaquim Rosal, 22

GIRONA

Llibreria 22 · Hortes, 22

Llibreria Les Voltes · Plaça del Vi, 2

La Màquia · Vern, 15

SANTA COLOMA DE GRAMENET

La Krida · Sicília, 97

Bar Linea I · Sant Josep, 48

GRANOLLERS

Llibreria La Gralla · Plaça dels Cabrits, 5

Anònims · Miquel Ricomà, 57

El Racó Ecològic · Roger de Flor, 85

L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

Quiosc Montserrat · Pl. Mare de Déu de Montserrat

Quiosc · Plaça del Repartidor

La Resistència · Rosalía de Castro, 92

LLEIDA

Ateneu La Maranya · Parc, 13

La Falcata · La Panera, 2

Quiosc Discom · Alfred Perenya, 64

Espai Funàtic · Pi i Margall 26

La Vella Escola · Clot de les Monges, 1

MATARÓ

Llibreria Robafaves · Nou, 9

MANRESA

Moe's · Joc de la Pilota, 9

MOLINS DE REI

Llibreria Barba · Rafael Casanova, 45

La Bodegueta · Pintor Fortuny, 45

OLOT

Llibreria Dòria · Sant Tomàs, 6

REUS

Bat a Bat Kultur · Sant Elies, 29

RIBES DEL GARRAF

Llibreria Gabaldà · Plaça de la Font, 2

SANT BOI DE LLOBREGAT

Ateneu Santboià · Av. Maria Girona, 2

SANT FELIU DE LLOBREGAT

Teteria Índia · Jacint Verdaguer, 9

Ateneu Sanfeliuenc · Vidal i Ribas, 23

SANT JOAN DESPÍ

Llibreria Recort · Major, 60

SEU D'URGELL

Llibreria La Llibreria · Sant Ot, 1

SOLSONA

Llibreria Cal Dach · Sant Miquel, 5

TARRAGONA

CGT Tarragona · Rambla Nova, 97-99, 2n pis

TERRASSA

L'Estapera · de Baix, 14

VALLS

La Maria de Valls · Forn nou, 26

VIC

Llibreria La Tralla · Riera, 5

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

La Fornal · Sant Julià, 20

Edita:

SETMANARI DE COMUNICACIÓ

DIRECTA

C. Juan Ramón Jiménez, 22

08902 L'Hospitalet de Llobregat

www.setmanaridirecta.info · directa@setmanaridirecta.info

Telèfon: 935 270 982 · Mòbil: 661 493 117

MINIRELATS #1

Matrimoni

Escriu les seves memòries, a raig, a la taula del menjador.

A mesura que acaba les planes les llança enlaira, riu com un boig i segueix escrivint. Posa un punt i a part i es queda clavet. La dona, mirant-se'n recolzada a la paret de braços creuats, rebufa i exclama:

-Penses massa, Antoni! T'explotarà el cap!

Dit i fet. De quatre grapes, recull tots els bocins del terra i els cusp. L'acompanya fins al dormitori i li diu:

-Pren-te una aspirina, i a dormir.

Mig d'esma, surt al balcó, s'agafa a la barana i li confessa a l'univers:

-M'hauria d'haver casat amb el forner.

Raül Moreno Supervia

Pròleg: fins aviat!

Mari C. Ferrer
redaccio@setmanaridirecta.info

Fa 18 anys, Pròleg, la Llibreria de les Dones, va obrir portes al Gòtic de Barcelona. Fundada per un grup de dones del moviment feminista amb la intenció de promoure la literatura de i sobre les dones i oferir un espai de trobada, Pròleg és quelcom més que una llibreria especialitzada. Des de 1991, forma part de l'espai cultural de Barcelona i, durant aquests anys, s'ha convertit en un punt de referència nacional i internacional del moviment feminista. S'ha adaptat a les demandes -plurals i diverses- i ha anat transformant l'entorn en funció dels canvis que ha viscut la política de les dones.

Ni el temps en què ha obert cada dia les portes i ha lluitat per un negoci minoritari ni el treball que representa una dedicació al món de les dones ni els agraïments que moltes

dones han donat per obrir la persiana dia rere dia (agraïments que mai sobren i sempre donen força) ni algunes de les plaques i reconeixements -no remunerats- que ha obtingut per part de les institucions, res d'això no salva Pròleg de l'especulació i de l'assetjament immobiliari que tantes persones pateixen en aquesta societat i, sobretot, en aquesta ciutat.

Fa tres anys van començar a establir contacte amb les institucions de la ciutat i del país perquè preveïen que la propietat de l'immoble on s'ubica la llibreria no renovaria el contracte. Amb el temps, però, la manca d'alternatives les ha decebut, tant com el silenci de la resta d'institucions i de les dones que les representen.

Què volen les dones de Pròleg?

Encara que les coses no són fàcils, les dones de Pròleg volen continuar. El temps corre molt de pressa i l'i

d'agost fineix el contracte. A part de buscar local, a l'Àngels, la fundadora, li arriba el desig i el moment de jubilar-se.

És el final d'una etapa. Cal passar el testimoni a altres dones, perquè segueixin la tasca empresarial i política, que desitgin sostenir un projecte consolidat en les relacions i en el simbòlic de les dones.

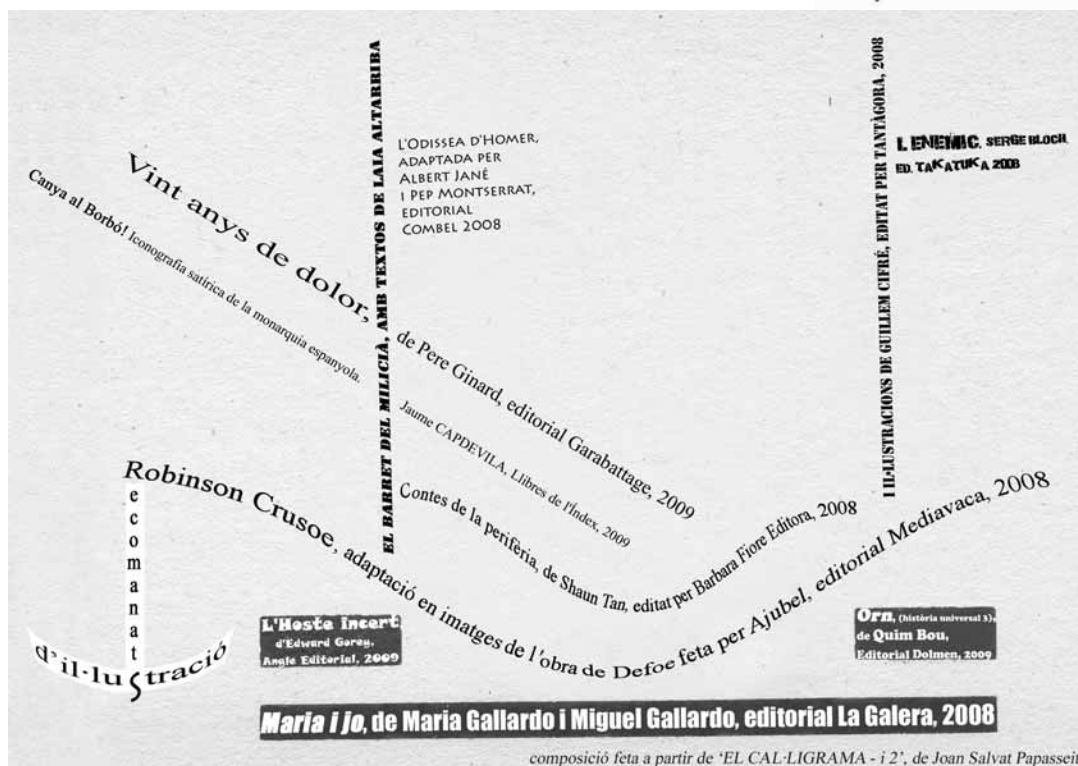
Busquen noves formes de finançament, un lloc assequible on poder continuar la tasca i noves hereves per aquest projecte que està viu, que dona més feina que diners, però també moltes satisfaccions, tot i que en aquests moments, naturalment, la prioritat és el local que asseguri la continuïtat.

Si les crisis obren camins, la del patriarcat és una oportunitat per recuperar, des de la nostra feminitat, el sentit de ser dona. Aprenent per viure i treballar, des de la llibertat femenina, per nosaltres mateixes i pel món que ens envolta.

1 Qualsevol retallada a les xarxes d'intercanvi d'arxius (xarxes P2P) ha de ser considerada com un acte d'obscurantisme i un atemptat contra els drets democràtics fonamentals garantits per la nostra constitució i per innumbrables tractats internacionals ratificats per l'Estat espanyol. Els nostres drets al coneixement, a l'aprenentatge, a l'accés a la cultura i a la llibertat d'expressió es veurien greument soscats si es limitassen les eines de les quals disposa actualment la societat.

2 Que les entitats de gestió passen a ser el que són: entitats privades que gestionen només i exclusivament els "comptes" dels seus socis, o siga, els drets d'explotació per una part dels artistes. Que, com tota entitat privada, es permeta la lliure competència i que en cap concepte es consentisca que entitats privades furguen en la privadesa i en les butxaques dels ciutadans i menys que s'utilitzin béns i sòl públic per als seus beneficis privats.

Alguns llibres 'imprescindibles' en qüestió d'il·lustració

MINIRELATS #2

Llum

Aquell matí, en llevar-se, ho va intuir tan negre altre cop, que va acabar per veure la llum.

P. Q. N.

Abolim la banca. Testimoni d'un activista que ha desafiat el poder

Autor: Enric Duran
Editorial: Ara Llibres, 2009

El 17 de setembre de 2008, la notícia va saltar a tots els mitjans: un activista anunciava a través del diari *Crisi* (200.000 exemplars de distribució gratuïta) que havia "expropiat" un total de 492.000 euros a 39 entitats bancàries durant els darrers anys. El sistema, ben senzill: aprofitar el sistema de concessió de crèdits financers. La novetat era que els diners van servir per finançar

projectes relacionats amb el decreixement i l'edició del diari. Després de passar sis mesos en un lloc desconegut, Enric Duran va anunciar que tornaria a Barcelona. Va ser detingut el 17 de març amb un gran desplegament policial. El jutge va decretar presó sense fiança i actualment és a la presó de Can Brians a l'espera de judici. En aquest llibre, narra com es va gestar l'acció i quin n'era l'objectiu.

La cara fosca del Pla Bolonya

Autores: Assemblea PDI-PAS
Editorial: Bellaterra

"En aquest llibre, hi apleguem el testimoni de les anàlisis i els fets més recents del procés de denúncia a Catalunya i al conjunt de l'Estat espanyol respecte a la mercantilització i la uniformització creixents de la universitat pública, un procés que s'ha intentat fer callar un cop i un altre mitjançant la violència.

Amb aquest volum, doncs, professor(e)s, investigador(e)s i personal d'administració i serveis de les universitats catalanes mirem de contribuir a la reflexió i la lluita començada pels i les estudiants i, així, encarnem el crit que elles i ells han repetit: "Vosaltres teniu les porres; nosaltres, els llibres".

Elogio Polé tercer y pre Jean

Autors: I
(traducció
Editorial
(llibre en

"No és cert que, sovint, en desitjar alguna cosa, temem no obtenir-la i que, després d'haver-la obtingut, vivim amb la por de perdre-la i ens mostrem disposats a qualsevol cosa per tal que això no passi? (...) En perseguir amb afany riqueses i honors, com no excedir-se? Un cop obtingudes, com no perdre-les?

Aquells qui, pel contrari, posseeixen un principi rector en el seu

José Pellicer. El anarquista íntegro

Autor: Miquel Amorós
Editorial: Virus, 2009
(llibre en castellà)

La vida de José Pellicer és el fil conductor que permet a l'autor explicar el devenir de l'anarquisme a la Regió de Llevant durant el període 1930-1940. Nascut el 1912, de família acomodada, des de molt jove, José Pellicer va donar mostres d'un accentuat sentit de la justícia que el dugué a renunciar a un avenir burgès i a afiliar-se, amb gairebé 18 anys, a la CNT i la FAI. L'obra trenca amb alguns dels tòpics que associen les milícies i, en con-

cret, l'anarquisme als episodis de violència venjativa o indiscriminada. Tant l'actitud del propi Pellicer com la d'aquells que van formar la Columna de Hierro és diametralment diferent a alguns dels estereotips usats per la història acadèmica oficial. Sense necessitat de recórrer a mitologies de cap mena i amb una sòlida base documental i testimonial, Miquel Amorós aborda alguns dels fets més polèmics associats a la milícia fundada per Pellicer.

Deu dones. No van voler ser dones ideals

Autores: Maribel Barba
i Graziella Verneti
Editorial: Ecos
(Publicacions d'Economia Solidària),
2008. Col·lecció República de Paper

Tot i que la repressió cap a les dones ve de lluny, el franquisme, com a projecte polític i d'Estat, va incorporar al seu ideari la consideració que la dona era un ésser inferior a l'home. Aquest llibre és un recull d'històries de vida de deu dones treballadores del Baix Llobregat que han resistit els models oficials establerts i la societat patriarcal. Les protagonistes formen part d'unes

generacions que van impulsar una evolució laboral, sexual i educativa per les dones. En aquesta investigació, Maribel Barba i Graziella Verneti ens mostren les dificultats que va comportar el fet de ser dona durant el franquisme i indaguen els mecanismes que van permetre que algunes d'elles reneguessin d'aquella societat i rebutgessin l'obligació de ser dones ideals.

Democràcia econòmica

Coord.:
i Luca C
Editori:
(Public

Democràcia Econòmica obre un debat radical al voltant de la construcció d'un sistema econòmic més just: les cooperatives i les empreses democràtiques, el sindicalisme, la banca ètica o els moviments de consum responsable són formes d'organitzar la vida econòmica que eviten els principis que fan del capitalisme un sistema injust? És possible articular totes aquestes realitats en un mateix mercat social? Té sentit veure-les com

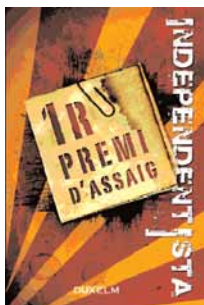
Eròtiques i despentinades. Un recorregut de cent anys per la poesia catalana amb veu de dona

Compiladora: Encarna Sant-Celoni i Verger
Editorial: Arola

Desig, plaer, joc, sensualitat... és el que trobem entre els versos d'aquesta antologia eròtica escrita per 69 poetesses catalanes de tots els temps. Si l'habitual és que, a les antologies, les dones hi apareguin de forma testimonial, aquí, l'Encarna Sant-Celoni ha fet un gran treball de recopilació -més difícil del que es podria imaginar, tal com s'explica al

pròleg- però que no pretén, de cap de les maneres, ser exhaustiu ja que aquest gènere literari i la poesia escrita per dones encara poden oferir molt més.

A més, els guanys dels drets d'autora del llibre van destinats a una associació que treballa per eradicar la violència contra les dones.

1r Premi d'Assaig Independentista

Editorial: Duxelm

Aquest llibre és el resultat del primer Premi d'Assaig Independentista que es fa al nostre país. L'objectiu era -i és- promocionar la generació d'idees i el debat al voltant de diferents temàtiques que s'han exposat mensualment durant gairebé un any. Els millors textos, fruit de la participació de més d'un

centenar de persones, han estat escollits per un jurat reconegut entre l'independentisme. Aquí es posen a l'abast de qualsevol persona que vulgui aprendre quelcom més sobre aquest moviment o bé contrastar pensaments, endinsar-s'hi més i conèixer altres parers i opinions individuals.

Discursos a la nació

Autor: San
Editorial: I

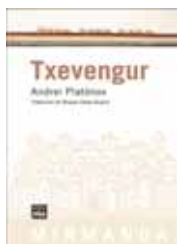
Quina importància tenen els discursos? Són capaços d'esdevenir els artífexs d'un canvi decisiu? I d'una regeneració nacional? Poden definir un nou estil polític?

A les pàgines d'aquesta obra comprovarem que les grans línies d'una nova política s'han de marcar amb discursos compromesos i vibrants. Santiago Espot, en les seves intervencions públiques arreu

io de la anarquía. micas del siglo ro seleccionadas sentadas por Levi

Dos excèntrics xinesos del segle III
ió i notes d'Albert Galvany)
l: Pepitas de Calabaza, 2008
(castellà)

interior, podran gaudir de la felicitat en les coses exteriors. Fins i tot sense tambors ni campanes, la seva felicitat és completa; saciar els nostres propòsits no significa moure's en carruatge i dur distincions, com tampoc la felicitat suprema consisteix en la satisfacció dels impulsos més grollers. Al meu entendre, més aviat consisteix en que aquests no ens subjuguin".

Txevingur

Autor: Andrei Platónov
(traducció de Miquel Cabal Guarro)
Editorial: 1984
Col·lecció Mirmanda #64, 2009

A Txevingur hi han fet la revolució. A Pagesos pobres, delegats del Partit, milicians i rodamons, fascinats per les notícies que els arriben, s'hi acosten per comprovar de primera mà com és el comunisme.

Amb una passió que s'encomana, els protagonistes es precipiten cap a tot allò que encarna el progrés i recorren les estepes per entendre la revolució. És la seva única raó de viure.

Els pagesos, aïllats, analfabets i endurits, entenen el que poden i els més pobres ho posen en pràctica: el socialisme "al peu de la lletra" pren unes formes delirants.

Txevingur és una obra important. La seva prosa també vol transformar la manera d'escriure. La matèria pren vida i les associacions de mots i d'estructures són grans experiments per fer una nova literatura.

I ara què, homenet?

Autor: Hans Fallada
(traducció de Ramon Monton)
Editorial: 1984
Col·lecció Mirmanda #65, 2009

Alemanya, anys 30. El nen i la Xaieta s'estimen amb un amor sense núvols. Quan descobreixen que ella espera una criatura, decideixen casar-se immediatament. Comença, per ells, un dolorós i emotiu aprenentatge: el de la vida familiar en una societat a la deriva, esquinçada per la crisi econòmica i els conflictes socials, en què la

gent senzilla es troba a la mercé d'exploitadors sense escrúpols. Del poble de Ducherow als ravals de Berlín, dels pisets tronats a les cabanes improvisades, la vida dels Pinneberg es va tornant més i més dura: precarietat laboral, falta de diners, humiliacions i atur escanyen de mica en mica la vida de cada dia.

ocràcia econòmica. A una alternativa apitalisme

Antoni Comín Oliveres
Jervasoni Vila
ial: Ecos
acions d'Economia Solidària), 2009.

l'embrió d'un sistema econòmic alternatiu? Aquest llibre, escrit a moltes mans, intenta respondre aquestes preguntes prenent com a referència la Democràcia Econòmica: un sistema de socialisme de mercat que comptabilitza els ideals de llibertat, igualtat, democràcia, realització humana i sostenibilitat amb el progrés tecnològic, la millora de la productivitat i el creixement econòmic quan són escollits democràticament.

La crisis del siglo. El fin de una era del capitalismo financiero

Autor: Ignacio Ramonet
Editorial: Icaria
Col·lecció Más Madera #73, 2009
(llibre en castellà)

El món va camí de patir el pitjor dels malsons des de 1929. Arriben temps ombrívols. L'huraca de l'especulació financera s'ha endut per davant una quarta part de la riquesa mundial virtual i tot indica que anem cap a una gran depressió. El dogma del mercat infal·libre s'ha autodestruït: tancament de fàbriques, atur, augment de la pobresa, protestes socials i perill de brots de xenofòbia. Aquesta crisi representa un moment

històric. Es debilita l'hegemonia econòmica dels EUA: el centre de gravetat del món es desplaça d'Occident cap a Orient.

Per aquesta raó, és necessari refundar un nou sistema econòmic més just i més democràtic. Crear estructures globals que anteposin les necessitats ciutadanes, que respectin i promoguin els drets humans, la justícia social i l'equilibri ambiental. Si no, un cop més, els pobles pagaran els plats trencats.

¿En qué mundo vivimos! Infórmate, piensa y actúa

Autor: Arcadi Oliveres
Editorial: Icaria
Col·lecció Más Madera #74, 2009
(llibre en castellà)

Què sabem d'aquest món? Poca cosa. Se'ns diu que estem a la societat de la informació, però sabem que és enganyosa, parcial, tendenciosa...

El poc que sabem demostra que va força malament. 40 milions d'infectats per la sida; 700 milions de persones que ingressen un dòlar al dia, mil milions que n'ingressen dos i mil milions que no ingressen res perquè són mainada; cada dia moren de fam 40.000 infants i 30.000 adults...

Per què va tant malament? Quines són les raons de la injustícia? Una part important de la situació del Tercer Món té relació amb els tractes econòmics injustos entre el Nord i el Sud, que també repercuteixen en els assalariats dels països rics.

Què podem fer perquè millori? Informar-nos, pensar i actuar, públicament i privadament. És a dir, pressionar qui té el poder, implicar-nos, comprometre'ns.

rrasos a la Nació

tiago Espot
Duxelm

de la nació, ha anat desgranant uns conceptes i unes idees que van més enllà dels tòpics i del pensament rutinari que, massa sovint, fem servir quan reflexionem sobre Catalunya. El seu objectiu és que els catalans adoptem unes actituds i una moral de victòria que ens permetin encarar amb garanties d'èxit el nostre procés de trencament amb els estats espanyol i frances.

Deseo (y) libertad. Una investigación sobre los presupuestos de la acción colectiva

Autora: Montserrat Galcerán
Editorial: Traficantes de Sueños, 2009.
Col·lecció Mapas #23
(llibre en castellà)

Pocs termes estan tan gastats com el de *llibertat*. Sense aparents dobles sentits, fruit d'un consens que no necessita demostració, les societats modernes criden per tot arreu que, definitivament i sense cap mena de dubte "som lliures". Però, què vol dir aquí *ser lliures*? Per respondre aquesta pregunta, el llibre desenvolupa una llarga indagació filosòfica i política sobre el concepte de llibertat des del pensament il·lustrat.

I precisament contra la seva naturalització, l'autora posa en dubte els presumptes suports indiscutibles: l'individu i l'Estat. A partir de la crítica de Marx, de la negació a Spinoza del lliure albir, del qüestionament feminista i de la rica màquina conceptual de Deleuze i Guattari, reproposa una concepció de la subjectivitat, en la qual allò "comú" i allò "comú en l'acció política" es converteixen en l'autèntica clau de la llibertat.

Mil máquinas. Breve filosofía de las máquinas como movimiento social

Autor: Gerald Rauning
Editorial: Traficantes de Sueños, 2009.
Col·lecció Mapas #22
(llibre en castellà)

Imitant el clàssic *Mil mesetas* i fent un ús singular de la crítica de l'art i l'anàlisi fílmica i textual, Gerald Rauning es remet als orígens semàntics d'una idea de *màquina* que amalgama tècnica i invenció, política i nomadisme, art i teatralitat.

Aquesta genealogia, a l'estil foucaultia, recorre les insòlites màquines de guerra i les tàctiques bèl·liques de l'engany en l'Antiguitat, el *deus ex machina* del teatre

grec, les agressions al naturalisme de la representació clàssica burgesa exercides per les avantguardes històriques polititzades o la deriva històrica del concepte *general intellect*, per desembocar en una plèthora de pràctiques recents: May Day, PublixTheatreCaravan, Chainworkers, Noborder i *border-camps*, les contràries del moviment global, Yomango, Critical Mass, LadyFest i un llarg etcètera.

20 poemaris imprescindibles més enllà de Sant Jordi

Poemas desde Guantánamo,
edició de Marc Falkoff
(Ediciones Península, Barcelona, 2008)

Última oda a Barcelona,
de Lluís Calvo i Jordi Valls
(La Garúa Llibres, Barcelona, 2008)

Els entra-i-surts del poeta,
una sèrie de set llibres que inclou:
Askatasuna, Ot, Calcomanies, Poemes Públics,
Tarannà i Ollaó!, de Joan Brossa
(Editorial Altafulla, Barcelona, 1969-1975)

El pont de Mülberg,
de David Castillo
(Edicions Proa, Barcelona, 2000)

El fred íntim del silenci,
de Montserrat Abelló
(Editorial Denes, València, 2008)

El cant de Salvador,
de Ricard Ripoll
(Edicions Proa, Barcelona, 2008)

Alè per a un drac,
de Joan Vinuesa
(LaBreu Edicions, 2008)

Nura,
de Ponç Pons
(Quaderns Crema, Barcelona, 2006)

Els joves i les vídues,
de Carles Rebassa
(Edicions 62, Barcelona, 2006)

No me n'he anat,
de Carles Miralles
(Edicions 62, Barcelona, 2007)

Flors a casa,
de Maria Josep Escrivà
(Edicions 62, Barcelona, 2007)

Poemes de l'alquimista,
de Josep Palau i Fabre
(Edicions Proa, Barcelona, 1952)

Joana
de Joan Margarit
(Edicions Proa, Barcelona, 2002)

Uh,
d'Enric Casasses
(Pagès Editors, Lleida, 2006)

Contraban de llum,
antologia poètica de Maria-Mercè Marçal
a càrrec de Lluís Julià
(Edicions Proa, Barcelona, 2001)

Llei d'estrangeria,
de Manuel Forcano
(Edicions Proa, Barcelona, 2008)

L'evangeli segons un de tants,
de Blai Bonet
(Editorial Moll, Ciutat de Mallorca, 1998)

Autorizado a vivir,
d'Eduardo Mazo
(1981)

Lizania,
de Jesús Lizano
(Editorial Lumen, Barcelona, 1998)

Blackout,
de Nanni Balestrini
(Acuarela Libros, Madrid, 2006)

3. Que els creadors siguin pagats de forma equitativa, siguin o no socis d'entitats de gestió. Que els artistes cobren, si així ho desitgen, principalment per la seua creació i no per l'explotació que genera.

4. Abolició immediata del cànon digital, impost que sanciona indiscriminadament la ciutadania en nom de la 'compensació' a la creació per un delictes que no és tal, quan, en realitat, és recaptat en benefici de poques persones privades que rares vegades són creadors i menys d'alguna cosa que estiga relacionada amb la cultura. Pagar per ser sospitosos és propi de les dictadures.

David Caño (Olot, 1980)

Poeta, va guanyar el Premi Amadeu Oller el 2007, dirigit a poetes inèdits menors de 30 anys. L'Editorial Galerada, dins la col·lecció Eixarms, va publicar el seu poemari *Barcelona* (2007).

El que està en crisi són les nostres vides

Com era allò que em deies?
Em vaig quedar sense llibre
i amb una rosa roja penjant dels dits,
sempre és millor redescobrir l'origen,
exiliar-nos a la clandestinitat d'avingudes desconegudes on abraçar-nos,
tot era una qüestió d'atzar,
el desig com a punt de partida
i l'acte voluntari
com a màxima expressió de subversió,
res més etern que un dubte,
i el millor homenatge és llegir els seus mots a contrallum
mentre ens fotem una bona paella a la Barceloneta,
deixa't d'idolatries i fetitxismes,
el regal més desitjat sempre serà dedicar-nos un dia sencer robat a la feina,
diferenciar-nos de la homogeneïtat de la diferència
en la lucidesa de la contradicció
que potser ens farà abolir algun dogma,
ningú no va anomenar mai la coherència,
els teus amics de Les Corts, cada vint-i-tres d'abril,
ocupaven la Plaça Major per escriure versos preciosos
amb esprai vermell,
renegaven dels concursos literaris i la signatura de llibres,
nosaltres ens refugiàvem en els encants vells de resseguir-nos,
de retrobar-nos en qualsevol via morta d'aquest temps mesquí,
l'amor és la quotidianitat que ens embolcalla,
i el plor de fam que surt de dins el nostre llit
la banda sonora.

L'esperança, només la voluntat d'aprendre a viure.

23 d'abril de 2009

Jaume Barrull Castellví (Bellpuig, 1978)

Escriu des de fa alguns anys en diferents publicacions i formats.

Ha publicat un recull de contes, 'El motiu original'

(Proa Editorial, Barcelona, 2007).

Qui dius que l'ha escrit?

- I quin llibre l'hi has regalat al teu home?
- Una biografia no autoritzada d'Eric Castel.
- Aquest no jugava al Barça?
- I passejava noies del Camp Nou per la Diagonal amb un gintònic per la finestra per no tacar la tapisseria. Però això no es va dir mai; els periodistes ja se sap, si els pagues el dinar, suquen el pa a la salsa d'un altre.
- Encara és viu aquest paio?
- L'autor diu que, després d'arruinar-se important i exportant correspondència certificada de difunts i per obrir, va amagar-se a les muntanyes de Prades. Però això no m'ho acabo de creure perquè allí només hi ha escaladors i vinya; una cosa així se sabria.
- I has pagat per un plec de mentides?
- Al Tomàs no li agrada el futbol i sempre escolta la ràdio, què més dóna?
- Qui dius que l'ha escrit?
- No ho sé, l'anuncien a la tele, avui només m'interessa aconseguir una signatura de Miquel de Palol. És tan estilitzada...
- Doncs a mi m'agrada la del Pere Gimferrer. Per cert, es veu que de jove escrivia novel·la eròtica amb pseudònim i que per Internet van molt cars els pocs originals dedicats que queden.
- Jo, d'Internet, no hi entenc.
- Jo tampoc, per això al Carles li he comprat un manual d'excel avançat per administratives polivalents. Estava d'oferta.

UN ITINERARI PER LES LLIBRERIES VINCULADES AL MOVIMENTS SOCIALS

Generar i construir projectes de cultura lliure

Elba S. Mansilla
redaccio@setmanaridirecta.info

El Dia del Llibre ha anat perdent el caire reivindicatiu que el caracteritzava progressivament: ha passat de ser l'aparador on diversos col·lectius socials i projectes editorials visibilitzaven i treien al carrer els seus llibres i les seves propostes de continguts crítics a esdevenir un dia al servei dels grans grups editors, en el qual les llibreries generalistes inunden el carrer de *best sellers*, llibres mediàtics i seqüeles de programes televisius.

Sortosament, els moviments socials alternatius ens hem anat dotant de llibreries especialitzades i associatives que conceben el llibre com un mitjà per la transformació social. El naixement d'aquestes llibreries acostuma a anar estretament vinculat al treball de col·lectius que produeixen materials i s'enfronten a la difícil tasca de posar-los en circulació. Ciutats com Barcelona, València, Pamplona, Saragossa, Bilbao, Sevilla o Madrid ja compten amb projectes d'aquestes característiques que, amb el temps, han esdevingut punts de

referència cultural en l'àmbit local. A Barcelona, trobem uns quants referents com Pròleg-La Llibreria de les Dones, El Lokal, La Rosa de Foc, La Ciutat Invisible o La Sirga, veritables espais de difusió de continguts transformadors, no només com a punt de venda de llibres de petites i grans editorials,

revistes especialitzades i materials solidaris, sinó també perquè generen un ampli ventall d'activitats vinculades al món del llibre: recitals poètics, presentacions de llibres, butlletins de novetats, tallers d'escriptura, monogràfics i seminaris temàtics.

A València, hi trobem Sahiri, un projecte que combina l'activitat llibretera amb una cafeteria i l'editorial La Burbuja. Amb més de set anys de trajectòria, Sahiri considera imprescindible "reapropiar-se d'instruments per incidir en l'entorn a través de la contrainformació, l'art i la cultura i generar projectes i valors des d'un prisma anticapitalista".

Les més veteranes

Un dels col·lectius amb més recorregut són els madrilenys Traficantes de Sueños, llibreria associativa,

5. Que una obra passe a ser de domini públic en uns terminis beneficiosos per la creació i la societat. Permetre que més d'una generació visca del treball d'algué és una forma de fomentar el parasitisme i l'estancament creatiu i de desactivar la reinversió. | més si tenim en compte que una mesura pensada per afavorir les persones en realitat beneficia més les grans multinacionals que desvirtuen la creació primigènica. Demanem el pas al domini públic en un període de temps raonable, dependent del tipus de creació, amb un màxim de 30 anys.

6. De-fensar el dret 'de cita' com a vehicle de creixement democràtic de la societat de la informació.

7. Eliminar el concepte de 'lucres cessant' en tot el que concerneix a la producció cultural.

editorial i distribuïdora alternativa. Durant els darrers deu anys, han publicat més de 60 títols i han organitzat centenars d'activitats. El seu plantejament és "donar a conèixer materials que no troben el seu espai en els canals de difusió comercials". A més, els i les *traficantes* han estat pioneres en la publicació de materials amb llicència Creative Commons i en Copy-left.

Sevilla també compta amb un parell de locals força consolidats: la llibreria, editora i distribuïdora Atrapasueños, que sorgeix el 2001 de l'Associació de Treballadors contra l'Atur i està especialitzada en materials didàctics interculturals i no sexistes. I La Fuga, que des de l'any 2004 dinamitza el barri de La Macarena a través d'activitats, espai d'intercanvi i zona *wi-fi*.

Els projectes emergents

Les llibreries i editorials antagonistes conformen una xarxa de relacions que ha propiciat que apareguin noves iniciatives homòlogues i mostres i fires del llibre crític arreu del l'Estat. A Saragossa, per exemple, trobem La Pantera Rossa, un col·lectiu estretament vinculat al grup editor del diari *Diagonal* a l'Aragó i al grup d'estudis A Zofra

que, des de 2008, documenten i participen dels diferents processos i esdeveniments de l'esquerra alternativa aragonesa. Tot i que encara es troben en fase nòmada, properament planegen obrir un espai amb cafeteria per desenvolupar les seves activitats. Igualment, a Pamplona, des del desembre de 2007, La Hormiga Atómica sustenta un local social amb cafeteria, després -també- d'una etapa itinerant, caracteritzada per nombroses presentacions i debats a diferents locals de la ciutat. La seva voluntat és "superar la decadència i despolitització que ha marcat el camí de les llibreries els darrers anys, on la dinàmica del mercat i la mentalitat economicista han propiciat un abandonament progressiu del fons editorial".

Nodrir els debats que es donen al si dels moviments socials, difondre els textos que es generen des dels col·lectius i les editorials alternatives, estimular els processos col·lectius de formació i politització i concretar-ho tot plegat en associacions culturals i cooperatives autogestionàries és el recorregut que comparteixen totes aquestes iniciatives al qual us convidem a participar.

> Cap a una major cooperació

Les relacions d'intercanvi de materials i la coincidència a les diverses fires i mostres del llibre han anat generant una xarxa de contactes que, poc a poc, han portat a compartir la necessitat i la voluntat de coordinar-se i donar-se suport mutuament entre editorials i llibreries. Els darrers mesos, moltes d'aquestes iniciatives han mirat de propiciar una trobada amb l'objectiu d'intercanviar experiències entre projectes que es troben en diferents fases de desenvolupament, impulsar la creació d'un programari lliure de gestió i crear una xarxa de locals que agilitzi i faciliti l'organització d'esdeveniments i fires.

Llibreries associatives: on les trobareu

Països Catalans:

El Lokal. C. de la Cera, 1 bis | Barcelona | www.nodo50.org/ellokal
La Rosa de Foc. C. Joaquín Costa, 24 | Barcelona.
La Ciutat Invisible. C. Riego, 35 | Barcelona | www.laciutatinvisible.org
La Sirga. C. Tordera, 34 | Barcelona | www.sirga.cat
Espai Icària. Arc de S. Cristòfol, 11 i 13 | Barcelona | www.icalibros.blogspot.com
Pròleg - La Llibreria de les Dones. C. Daguera, 13 | Barcelona | www.libreriaproleog.com
Sahiri. C. Danses, 5 | València | www.sahiri.com

Resta de l'estat:

Traficantes de Sueños. C. Embajadores, 35, local 6 | Madrid | www.traficantes.net
Atrapasueños. C. Aniceto Suárez, 1, local 3 | Sevilla | www.atrapasuenos.org
La Fuga. C. Conde de Torrejón, 4, acc. | Sevilla | www.nodo50.org/lafuga
La Pantera Rossa. www.lapanterarossa.net |
La Hormiga Atómica. C. Curia, 4 | Pamplona | www.lahormigaatomica.net
Cambalache. Martínez Vígil, 30 | Oviedo | www.localcambalache.org

Myriam Moya (Castelló de la Plana, 1972) • És poeta i escriptora de relats eròtics.

Joan Fernández (Barcelona, 1978) • És il·lustrador.

Fa anys que treballen junts. Han publicat un llibre d'il·lustracions i contes per adults, 'Hedonia' (Elquantenegro, Barcelona, 2006).

El somni d'Endimió o la per-versió de Diana

"No és fàcil ser casta en els temps que corren", es va repetir Diana al temps que atia la vista per gaudir de la salvatge turgència de les natges d'Endimió. "No és gens fàcil", va tornar a dir la filla de Latona, mentre es pessigava el mugró dret (el menys sensible) per tallar en sec aquest monodàleg autodestructiu que l'estava distraient del seu ritual *voyeurista* diari. Asseguda a cavall del radiador, a mitja potència, la triforme s'havia presentat aquesta nit sota el cos d'Hècate, acabat de sortir de l'infern. Caminava completament

Va desitjar que el noi pogués, encara que fos una vegada, observar els seus pits tersos i blanquíssims

nua, a excepció d'una borla de plomes vermelles i negres de cabaretera -regal d'una vella folklòrica- el vèrtex inferior de la qual deixava lliscar entre les seves cames i unes sandàlies daurades de taló finíssim, dignes de tota una deessa com ella. Va observar el plàcid son d'Endimió, la contracció de les seves costelles, els músculs marcats -ara relaxats- de l'esquena, la fermesa de les cuixes, que mai no s'atreveiria a tocar; va imaginar el seu sexe rígid i va notar com la seva respiració s'accelerava bruscament.

"Tinc dues opcions", es va dir, "l'atac de pànic o l'orgasme". Decidint-se per aquesta última, va encendre un cigarret; va avivar la potència del radiador, que començava a deixar unes lleugeres marques vermelles als seus engonals; va tornar a fixar els seus ulls als cabells negres del baró; va aspirar la seva aroma...

"Els temps ja no són el que eren", es va repetir Diana, Dèlia aquesta nit, al temps que descansava el seu arc sobre el terra i es feia massatges al pit esquerre per alleugerir el dolor dels cops de la cinta portadora. La seva bonica disfressa de caçadora romana s'havia reduït considerablement amb els segles. La túnica, les sandàlies, el carcaix o la mitja lluna del front s'havien convertit (en va tenir la culpa el segle XIX i la seva posterior afició al fetitxisme) en un collaret de gossa negra -mida *cocker*-, un cinturó de punxes de dues voltes i unes botes de cuir, d'aquestes de mil cordons, que li arribaven a l'alçada dels genolls. Les mitges de reixeta, complement del que avui no podia prescindir, preparaven el conjunt que la deessa havia triat aquesta nit sense lluna per anar a l'encontre d'Endimió. "Estic segura que pot notar la meua presència" va dir, recordant els calfreds del jove dorment quan, en el moment del comiat, fregava amb els seus llavis molsuts alguna part del seu cos. Dempus, estrenyent les seves natges generoses contra el marc d'una porta inexistent, es dedicava de nou a adorar les columnes blanques de les cames vigoroses de l'efeb, el seu pit sense borrisol, els seus mugrons estarrufats... Lentament, Diana va acariciar amb

JOAN FERNÁNDEZ

les seves ungles, no sense certa violència, la goma de les mitges produint un soroll estrany; va introduir el dit cor suaument a l'interior de la seva vagina i va començar a taral·lejar, en veu baixa, la cançó més dolça de la Monroe:

"Ooh, do it again. I may say no, no, no, but do it again. My lips just ache to have you take the kiss that's waiting for you. You know if you do, you won't regret it. Come and get it!..."

"Endimió ha canviat", es va queixar Diana maleint la immortalitat del seu amor *voyeuritzat* mentre es recomponia els llargs cabells rossos. "Ja no és el pastor salvatge que dormia nu sobre la muntanya de Latmos, ja no és el savi astrònom de la Cària... ara dorm sobre un sofà qualsevol, en una casa qualsevol. És banal... com la vida mateixa". Lluna, adoptant l'última de les seves formes, va passejar el seu cos de serp per l'estança on dormia Endimió i va

desitjar que el noi pogués, encara que fos una vegada, observar els seus pits tersos i blanquíssims que el cridaven decidits des de la transparent camisa de dormir blava. "No és el que era", es va dir, "segueix sent bellíssim", els ulls fixament clavats a les natges arrodonides, "però no és el que era". El va admirar per darrera vegada: les seves espatlles baronils, els seus braços inquietants (d'alguna cosa l'havia de servir la *capoeira*), el seu rostre simètric, els seus ulls clars invisibles sota les parpelles, el seu abdomen marcat, el seu sexe dret i desafador, que havia tornat a sentir les mirades de la deessa i responia amb la millor de les salutacions. Diana va aixecar una garrafa propera sobre el seu cap i litres d'aigua gelada van caure pel seu cos deixant invisible el vestit. Dos segons més tard, unes mans amoroses, "qui es coneix millor que una mateixa", va pensar, van començar a recórrer-la dolçament. Altres mans, d'una mida major, "no és fàcil ser casta en els temps que corren", va recordar la deessa, estrenyent els seus pits amb urgència o picaven el seu cul, mentre una llengua salvatge recorria el seu clítoris per sobre de la roba. El bell Endimió havia desperatat del seu encanteri. El pitjor: el dolor d'esquena de recolzar només el cap (la deessa sempre va tenir complex d'equilibrista) contra el sofà i el cruiximent del dia següent que, en una altra època, hagués trencat caçant cérvols. "Demà serà un altre dia", va beneir Selene, "seré lliure a la nit...". Al cap i a la fi, a ella, Endimió (que ara semblava entossudat a portar-la de retorn al cel) ja no li agradava tant...

DIRECTA setmanari de comunicació

3 ANIVERSARI

Una aposta informativa compromesa amb els moviments socials

SUBSCRIU-THI ARA!!

CONCERT EXPRESSIÓ DIRECTA En Belda i el conjunt badabadoc

Dissabte 25 d'abril a las 22h

El Nota

Centre Cultural La Farinera del Clot,
Grati Via de les Corts Catalanes 837, Bcn

www.setmanaridirecta.info